

Timelines - Past - Present - Future - Yázhí Swaruu - Extraterrestrial Perspective

Published September 29, 2020, Cosmic Agency, Gosia

<https://swaruu.org/transcripts/timelines-past-present-future-yazhi-swaruu-extraterrestrial-perspective>

Transcription Gosia - Robert

Tidslinjer: Dåtid-Nutid-Framtid, Perspektiv - Yázhí Swaruu

Yazhi: Ämnet tidslinjer är något vi måste klargöra. I slutändan... finns det ingen tidslinje. Det är bara en ide formad i ett huvud, inte ens huvuden eller det är bara ett koncept.

Det första misstaget är att tänka att tid är något separat från tanken.

Den andra punkten är att tänka att det är någonting som är levande, inte att det är formad i tanken.

En tredje är att tänka att det liknar ett järnvägsspår, som går i en riktning och separat från andra spår.

För det fjärde är det ett misstag att tänka att det finns många tidslinjer, miljoner sägs det. Detta kan bara användas som en beskrivning eller retorisk grepp, men är inte synonymt med sanning.

Gosia: Vad menar du med att det inte finns många tidslinjer? Finns de inte, nej? Vänligen, förklara vad du menar med misstag fyra.

Yazhi: Människor är fortfarande i ett tillstånd av begränsad yttlig förståelse; plågad av konsekvenserna av en tid som passerar, inte att de själva formar tiden som något som kommer från dem genom den enkla fakta att de är medvetna av sin existens.

Fjärde misstaget: Tänka att det finns tidslinjer i sig själv. De finns inte, de existerar inte, det är en mental konstruktion. Det är en helhet som Ursprungskällan (Source, Skaparen, Gud) är, eftersom det är Ursprungskällan.

Och som med densiteter... varje person, varje medvetande ser bara del av helheten. De tror att Jorden är på den här eller den där tidslinjen... katastrofisk eller positiv. Som om Jorden som helhet går från ett spår till ett annat i likhet med järnvägsspår.

Vad som kallas tidslinje är en sammanställning av mindre linjer, en per medvetande som jag sagt tidigare. Det ser bara ut att vara samma kollektiva tidslinje eftersom de i en grupp observerar nämnda överenskommelser, men det är bara en förnimmelse, som är relativ. Eftersom varje person inom sagda kollektiva tidslinje kommer att se sin egen specifika linje. Och han kan komma att vara överens eller inte med att följa (överenskommelse eller inte) nämnda kollektiva specifika tidslinje.

Fast det är inte ens en tidslinje per person, per människa... det igen är bara ett ytterligare argument. Eftersom varje person sätts upp av ett oändligt antal tidslinjer (kedjor av evenemang i en mer eller mindre logisk och kontinuerlig sekvens). Eftersom en person inte är ensam utgörs denne en enhet av medvetanden. Det är även ett konglomerat av medvetanden i sig själv, därför att vad som kallas dimensioner eller parallella universums igen är inte isolerade fenomen, utan sammanflätade med var person hela tiden vilka interfererar kontinuerligt med att forma varandra.

Således, en person är inte en tidslinje men ett antal tidslinjer. Jag säger bara att det är en linje för varje person för att förenkla det. Men en person, en människa, var och en av er, jag, är resultatet av gytter eller samband av

alla våra själv vilka fungerar och lever i vad vi skulle kunna kalla sina egna parallella universum. Automatiskt delas information mellan varandra. Liksom jag är summan av alla Swaruus (mina tidigare liv).

Det är bara det att jag är medveten om vad jag försöker beskriva i ord, ord som är ofullkomliga eftersom det är ett extremt komplext koncept. Men allt är på det viset. Resultat av samband mellan alla dina alternerande själva. Och på samma sätt, det självt som de representerar som lyssnar till denna information är även del i andra "Jag..s" som lever och erfar sina egna upplevelser.

Och det slutar inte här. Men det blir allt mer progressivt expanderat, eftersom vi alla är ett enskilt medvetande som sammanflätas som beskrivits ovan, inte bara alla Swaruus, inte bara Roberts eller alla Gosias... Men vi är ett starkt jag och vi är varianter av samma. Och vi existerar och vi formar varandra med en inblandning och delande av information mellan alla, från högre eteriska nivåer. Från mycket hög densitet.

Och det betyder att det inte finns någon tid. Eftersom allt händer samtidigt. Så, det finns inte heller någon död, hur kan det vara död så som det är känt? Allt finns i en sammanflätad soppa av extrem komplexitet, komplexitet på sådan nivå att det kollapsar det starkaste sinnet.

Detta är vad jag beskriver med bristfälliga ord eftersom språket är otillräckligt, den mänskliga tungan är inte nog, men inte heller är det holografiska språket med adderad telepathy. Vi gör bara det bästa vi kan i varje moment av vår evolution av medvetandet.

Det finns dock alltid mer. Och tid i sig själv, förnimmas bara linjäritet för att ge en viss begränsad mening till ett antal begränsade erfarenheter. Som en nödvändighet att generera medvetande av vår egen existens. Fast den är inte bara, inte linjär, den expanderar i alla riktningar. Även tid som går bakåt. Tid rör sig åt sidan. Tid som rör sig åt sidan och vice versa. Tid som avancerar åt sidan, uppåt och motsatsen. Och även motsatsen till det.

Det tidigare (Dåtid) formar Nuet (Nutid), Nuet är resultat av vad som var tidigare, som en ide till orsakssamband, men detta igen är en begränsad uppfattning. Eftersom det inte finns Dåtid, finns ingen Nutid och det finns ingen Framtid.

Det sägs att att händer i Nutid, med det är omöjligt att definiera, när "Nuet" är på grund av det moment du tänkte på det, är det redan i passerat. Det är ingenting.

Allt är idéer. Nuet ändras av Dåtid och Framtiden ändrar Dåtid. Det spelar ingen roll därför att det inte finns Dåtid. Det finns inget sådant. Bara i tanken. Och vad tanken ser eller skapar är. Således, det finns ingen Dåtid som definierar oss som vi är idag.

Dagens händelser, liksom morgondagens ändrar och interfererar med Dåtid, lika mycket som Dåtid interfererar med Nutid och Framtiden. Se på det på ett annat sätt mer retoriskt: Vad du lever i Nuet är INTE resultatet av Dåtid, bara av de idéer som hålls i tanken.

Om vad andra säger eller kommer ihåg är samma som det du kommer ihåg eller håller kvar i minnet på grund av att de är samma tanke vilken förde över informationen, därför att vi är alla sammanlänkade eftersom vi är samma. Det är emellertid mer noterbart bland de som som har gemensamma överenskommelser, såsom bland vänner, familj eller samhälle.

Fast, Nuet kommer inte från Dåtid. Men av oräkneligt antal Dåtider från tidigare vilka alla är lika giltiga. Så, historien som sådan är inte sann, den representerar en synpunkt av en grupp eller ett medvetande, men det finns annat, Dåtid från tidigare som är lika giltigt, oberoende om den är motsatt. Otaligt antal Dåtider sammanstrålar alltid i punkten som är Nuet. Oräkneligt antal Dåtider från starkt olika till nästan lika, motsatta varandra, och denna uppenbara motsättning formas eftersom någonting kan inte existera utan dess motpart.

Så, allt som händer... samtidigt hände inte. Det är därför jag säger att det finns tidslinjer som går bakåt, upp och ner, eller in och ut. De som ser normala ut skapar sin motsats. Det är endast människors tankar som bestämmer vad som ses och vad som är verkligt, eftersom verkligheten är relativ till medvetandet. Så även om något hände tidigare, någonting hände inte samtidigt och alla varianter med dess motsats även. Allt det sammanstrålar i formationen av vad som förnimmas som Nuet.

Robert: Wow. Tack så mycket.

Yazhi: Och jag förmådde inte att beskriva vad jag ser, förnimmer eller förstår.

Gosia: Gjorde du inte?

Yazhi: Jag känner mig ensam med denna förståelse. Och samtidigt inte. Jag är en annan än den Swaruu du träffade tidigare.

Robert: Ja, vi känner det.

Yazhi: Eftersom jag har förstått detta även mer. Det är vad jag tillägnat mig själv med och vad som alltid har fångat mitt intresse.

Gosia: Och med all denna information och kunskap, hur bör livet levas?

Yazhi: Du uppskattar enkla saker. Fred, enkelhet. Som jag sa tidigare, denna förståelse upplöser din själ, du får dyrt betala för det. Det låter dig inte längre definiera dig själv som någon. Jag realiserar att jag inte är någon längre. Jag refererar till dig som Swaruu, Yazhi versionen... Jag använder detta lilla ansikte, samma men annorlunda.

Men jag vet mer... och inte som något överlägset, men med stor ödmjukhet. Där jag vet att jag är alla de andra. Jag ser bara integration ovan, inget elakt, ingen konflikt. Allt definierar resten, utan att ha möjlighet att separera. Inget dåligt, inget bra... en oändlig soppa som aldrig slutar... den bara växer. Den är inte definierad; den levde endast. Och när du förstår det, vill du inte komma ut det tillståndet. Av enhet... du vill inte ha begränsningen av att bara vara någon. Egot kollapsar och själv-identiteten samt självet.

Det slutar med att du älskar allt, eftersom allt definierar dig, du är lika allt, du integrerar allt. Och om någon föredrar, de kan leva det liv de har och glömma allt detta. Leva ett enkelt liv. Glädja sig åt att vara någon.

Varning: Om du följer mig kommer du att falla in i upplösningen av din identitet. Men det är bara en varning från en eller annan synpunkt, den av självet. Därför att jag inte vill gå tillbaka till att bara vara någon. Och på samma gång, förstår jag formeln från nedan, från perspektivet av identiteten av någon som vill något praktiskt för att komma ut ur allt detta.

Nyckeln är att älska dig själv. Vilket inte är något narcissistiskt eller själviskt. Istället, det är basen för att förstå och varifrån integrationen av allt annat börjar att bli del av en person. Därigenom expanderas deras identitet och räckvidden av deras tanke och medvetande. Du kan inte integrera något till dig själv, om du inte älskar och respekterar dig själv först. Det är basen. Och det är inte narcissistiskt du accepterar och respekterar allt omkring dig och alla likadant. Därför att du realiserar att det är bara du igen. Var som du ser på är du. Det är bara en reflektion av din egen varelse. Även om det är de mest förskräckliga och beklagliga som existerar. De mest groteska. De mest skitiga. Det är du. Eftersom de även är du i en annan känsla.

Förståelse av allt, som bygger upp universum, den mest sublimes konst och poesi, den totala skönheten i allt som existerar. Och varje person är som det, de är det. De är Självet. De definierar mig som jag definierar dem. Hela tiden. Allt är sammanlänkat, allt är integrerat. Och det i sig själv formar känslan av det faktiska koncept som det inte är, av att vara något annat.

Allt är tanke. Allt är DIN tanke. Och allt är bara DITT sinne och ingen annans.